

ՊԱՇՏՈՆԱԹԵՐԹԻԿ ԶԵԳՇՈՅ ԾՕ ՎԱՌ. ԸՆԹԵՐՑ. ԸՆԿ.-ԵԱՆ

ՏԻՐՈՒՇԻ ՄԱԹ՝ՈՍԵԱՆ

Օրհնեալ ըլլայ յիշատակդ բարի ու անաքինի մայր: Թող հոգը Թեթեւ ըլլայ յոգնատանջ մարմնոյդ մբայ եւ աճիւնդ ընդմիշտ հանդէի անխղով:

ՆՈՐ ԶՆԳՈՒՇԸ ՆՈՒՊԱՐԱՇԷՆԻ ՄԷՋ

Ահա յիշատակելի գործ մը որ պիտի իրականացնէ Մի-
ութեանն նպատակը:

Այս մասին, վերջնական կարգադրութեամբ, Չնդուչի
Վերաշինաց Միութեան Կեդրոնը հազար տարէն աւելի
կանխավճար րոտմ է Հ. Բ. Բ. Միութեան, հինգ տուններու
շինութեան համար, իսկ այսօր ուրախ ենք ըսելու որ Չնդուչ
աւանը պիտի բաղկանայ տասը տուններէ, քանի որ հինգ տու-
ներ ալ Բարեկործականք իր կողմէն պիտի աւելցնէ մեր կող-
մէն շինուած լին վրայ: Անշուշտ մեր հայրենակիցներէն շա-
տաւ տեղեկացան տասը Բարեկործականքի Յունիս Յի պաշտո-
նական գեկայցէն, հրատարակուած հայ մամուլին մէջ:

Ահա առիթ մեր նպատակին յաջողութիւնը ամէն օր քիչ
մը աւելի կը մօտենայ իրականացման: Եւ մենք սեւէ ժա-
մանակէ աւելի այժմ կրնանք ինքնավստահութեամբ նուի-
րուիլ մեր պարտականութիւններուն, քանի որ մեր սեւէ աշ-
խատանքը եւ տրամադրած սկիզբ իրենց նպատակին պիտի
ծառայեն, եւ այսօր մեր նպատակը կ'ընթանայ համազգա-
յին վստահութիւն վայելող Միութեան մը ճամբով, անխի-
ղ հաւաք մեր գանձապահ:

Այսքան հաստատ ու նուիրական գործի մը հանդէպ
չկրնար տեսակէտներու տարբերութիւն գոյութիւն ունենալ,
այժմ մեր ճամբան շտկուած է եւ միայն մէկ է, այն է՝ դէպի
Նոր Չնդուչ եւ ամէն բան անոր համար:

Նորնորի Կեդր. Վարչութիւնը այս հաստատութիւն ու գի-
տակցութեամբ թծուած է իր պարտականութեան եւ նոյն հա-
ւատքով կոչ կ'ընէ որ բոլոր Չնդուչիներ մէկ կողմ նետեն
բոլոր քառանքը եւ մէկ մարդու պէս միանան Միութեան շուրջ:
Իսկ այն հայրենակիցները որ միջոց ու հնարաւորութիւն
չունին մասնաճիւղ մը կազմելու, անոնք եւս իրենց աջակ-
ցութիւնը կրնան բերել Միութեան՝ Կեդրոնին միջոցաւ:
Միութեան անդամակցութեան տուրքն է տարեկան Երեւ
տուար, ահա այնքան համեմատ գոհացութիւն մը, ո՞վ պիտի
չուզէ որ իր կողմէն ալ քար մը տրամադրէ Նոր Չնդուչի չի-
նութեան:

Ունէ նամակներ եւ գիտմամբներ գրելի Կեդրոնի քարտու-
ղարութեան հասցէին՝ A. Minasian, 475 17th St., Վէնի
Նիւ Եորք, Ն. Ճ.

ԿԵԳՐՈՆԻ ԳԻՒԱՆ

ԼՈՒՍԱՏՈՒ ԶԱՆԸ

Հայ կամաւորներու կողմէ Արարայի բարձունքին վրայ
մղուած ազգային ազատագրական մարտնչումի 12րդ տա-
րին է որ կը բոլորեն:

Փաստապանձ յաղթանակի տօնախմբութեան օրն է այ-
սօր, լեցուն կսկիծով եւ ուրախութեամբ: Կսկիծը՝ մեր եղ-
բայրներու կորուստին եւ ուրախութիւնը՝ անոնց շահած
յաղթանակին համար:

Հայ մայրերու եւ լիկում՝ քոյրերու վրիժառութեան
տօնի օրն է այսօր, ազգին ճակտին նետուած յալկան մակ-
դիրին անհետացման օրը՝ ձեռք բերուած հայ քաջերու ար-
եան գնով:

Չնդուչի կ'ընչպիսի մարմնացում, գաղափարական
ի՞նչ վսեմ զդացում, գահաւել ուրիշները ապրեցնելու հա-
մար: Ասիկա աստուածային է եւ սուրբ, եւ անոնք որպէս
սուրբեր կը ննջեն՝ Սուրբ Տեղեաց մէջ, փառաւոր կոթողի

մը տակ, որ կերտուած է ի յիշատակ իրենց հայրենանու-
զոհութեան, բոլոր անոնց կողմէ, որոնց արտին մէջ կեն-
դանի է նահատակներու անունը եւ որ միշտ պիտի ապրի
պատմութեան ծոցը՝ անջնջելիօրէն:

Այս, անոնք կ'ապրին եւ պիտի ապրին, եւ որպէս լու-
սատու ջահեր պիտի փայլին երկնակամարին վրայ՝ մեր
ներշնչելու հաւատքի, յոյսի եւ սիրտի պաշտամունքը, հա-
ւատքը՝ վերածնող հայրենիքին, յայտնի անոր ազատագրման
ծուծեան եւ սկիզբ՝ հայրենիքին:

Տարին անգամ մը, Արարայի յաղթութեան տարեկից
տոթիւ, կը բաւէ միայն որ մեր աշխարհը դարձնենք դէպի աշ-
խատու ջահեր, յարգելու համար անոնց յիշատակը, ներ-
շնչելու անոնց օրինակով եւ հետապնդելու անոնց մեղ-
ձգած կտակը: Հաստատեմք հայրենիքի պայտեան, աշխա-
տինք անոր գարգացման համար եւ սիրենք զայն, այն-
չոյն իսկ մեր արեան գնով:

Փա՛ռք ազատութեան ճամբուն վրայ ինկող նահատակ-
ներուն եւ յարգանք իրենց գաղափարին:

ԾՕՎԱՌՅ

ԱՌԵՂԾՈՒԱԾՆԵՐ

Այսօր երբ կը հետեւիմ Չնդուչիներու կեանքին եւ գոր-
ծունէութեան, հակառակ փափաքիս կը ստիպուիմ անոնցմ
մասին ցուցադրած ընթացքին՝ զէմ գայրանալ ու փնտե-
սալ մէջ ըստ մը որ այդ մարդոց ի յայտ բերած երես-
թիւն եւ բարեկամ լին յարմարի եւ նկատելով որ այդ ապ-
հայրենասէր եւ անխմտ ընթացքը ունեցողներ՝ ամէն մի-
քիս հետ որպէս թէ կուտակցական ալ եղած են, կը դառ-
նամ թէ ի՞նչպէս ամենատարբարական հասկացութեան ի-
զուրկ են գտնէ կարգապահութեան տեսակէտէն:

«Ծովան» ասոցիա եւ կենսունակօրէն միշտ ալ խորան-
նէ բոլոր անոնք որ գիտ կը յամառն մեղանչել Չնդուչի-
րու շահին ու բարոյական հասկացութեան զէմ. բայց մենք
փառն գիտենք որ Նոր Չնդուչի պիտի չինուի, եթէ հոգիով
հիւանդ նախանձախներ ինքզինքնին ժայռելէն վար ալ նե-
տեն. վասն զի տոթիկա բանականութեան ձայնը եւ հայրե-
նասիրութեան տուրքն է, որ պարտաւոր ենք վճարել:

Որպէս ազգասէր, ուրեմն, կ'ըմբռնենք թէ հայրենիքի
վերաշինութիւնը մեր բոլորին աջակցութեան կը կարօտի,
ասանց իսկ անդադարաւորութեան թէ Հայաստան այսօր ի՞նչ կար-
գերու եւ գաղափարական արարելու թէ հետեւին մեր գը-
նուի: Այս իսկ տեսակէտէն Նոր Չնդուչի մը չինութեան հա-
կառուիչներուն անցեալն ու ներկան քննելով, կը ստիպուիմ
զանոնք հանրութեան ներկայացնել որպէս իսկական տեղ-
ծումներ:

Կ. ԵԿԱԻԵԼԵՆ

ՆՈՒԷՐՆԵՐ «ԾՕՎԱՌ»Ի

Անյան Սրբբանի տան մէջ եղած հաւաքովէն
գոյացած

7-00

Մատաչեանի տան մէջ եղած հաւաքովէն
գոյացած

19-00

Գումար՝

\$26-00

Մեր շնորհակալութիւնը բոլոր նուիրատուներուն:

ՍԱՐԳԻՍ ԱԶՆԱԽՈՐԵԱՆ

Սրախ անհուն կոկիծով լսեցի մահը՝ Սարգիս Ազնաուր-
եանի, որ կարճ հիւանդութենէ մը յետոյ կնքած է մահկա-
նացան, Պէյրութի մէջ, Յուլիս 26ին:

Ազնաուրեան մահուան անողորմելի լուրէն խոցուած
որով անցոր կը գլուխ լինէին արտաքարտէս զգացում-
ներս: Կը բաւականանամ յիշելով իր կեանքի յիշատակելի
զրուակներէն մէկ քանին, կենսադրական գլխաւոր գիծերով:

Ազնաուրեան փոքր հասակէն, ինչպէս ինք կը պատմէր,
խիտ չար եւ կուսակցական մէկը եղած է: Իր կեանքին մեծ մա-
տը պանդխտութեան մէջ անցուցած է: Մահմանադրութենէն
տուժ Պարսա եւ Կիլիկիա գտնուած է: Մահմանադրութենէն
վերջ հազար երեք տարի իր ծննդավայրը Չնգուշ մնացած է:
Յետոյ կրկին պանդխտութեան գաւազանը տուած նախ Կիլի-
կիա մէկ տարի մնալէ վերջ, 1913ին անցած է Ամերիկա:

1915—16 հայրենիքէն հասնող ցնցող լուրերը զինքը կը
լեցնեն անզուտ գիտելով: 1917ին կամաւորական շարժման
իր սիրտը մահմանադրութիւնը կը բերէ թէ հանդանակու-
թեան մասնակցելով եւ թէ արձանագրութեամբ: Երեք տարի
իր լուրջ հարեւորակը լինելու կը կատարէ իր գնաւորական
պարտականութիւնը: Զինուորութենէ վերջ վերականգնուելու
շնչական չէքեախան խումբերուն կը միանայ ու քանի մը
կոկիծով ալ կը մասնակցի:

Կիլիկիայի մէջ մտադործ ըլլալով՝ գործը նախանձելի վի-
ճակ ունէր, Սիւրբա անցնելէն վերջ Կիլիկիայի կեանքը չունե-
ցաւ երբեք:

Խցճի պարտք մը կատարելու համար գնահատութեամբ
պէտք է յիշել Պրն. Աւետիս Տ. Ազնաուրեանի առատաձեւ
օգնութիւնները, ինչպէս եզրօրոյցուցն՝ Պրն. Աստուէլ Ազ-
նաուրեանի օժանդակութիւնը:

Տարտարախ Ազնաուրեան վերջերս խիտ խեղճ վիճակ
մը ունեցած է, աչքան որ Տիկինը ամուսնութեան մատու-
նին եւ փոքրիկին մկրտութեան տակն նսկը եղած ոսկեղն-
ները կը ստիպուի ծախել, ամուսինը հիւանդանոց գնելու
համար:

Իսկապէս միաբն յամաւորէն կը մերժէ մահուան զազա-
ւաբը իր մասին: Չուզեր բնուանիլ թէ չկա՞յ այն անձը, որ
իր կատակներով անմխիթար սպասելին իսկ մտցնել կա-
տար իր սուգը եւ կ'ուրախացնէր զայն:

Այս օրուան պէս կը յիշեմ, 1924 Դեկտ. 12ին, կէսօրէ
վերջ պայտը էինք Մամբրէթէյի թոքախտանոցը: Նոյն օրը
թոքախտի անողորմ հիւանդութեամբ մեռած էր մեր հայ-
րենակից եւ նոյնպէս մեր Լէյլէնի անուան ընկերներէն Սրապ
Սրապեան, իր երկատուարդ տարիքին մէջ, ետին թողելով
այլի տիկինը եւ մէկ հատիկ սերելի Մարտիրոսը, վեց տարե-
կան: Թաղումէն վերադարձին, երբ աչքան ախտը էինք եւ
յուզուած, Ազնաուրեան փարտակեց տիրութիւնը իր կատակ-
ներով:

Մտքէն անցուց պարկեօք թէ վեց տարի վերջ ինքն ալ
պիտի բաժնուէր կեանքէն որք թողելով իր մէկ հատիկ սի-
րելի Կարապետը՝ վեց տարեկան...:

Ու հիմա երբ կը փորձուիմ համառօտ կիկերպով պատմել
իր բարեմասնութիւնները, անզուտ յագումը անկարելի կը
զարձնէ յիշատակութիւնը շատ մը զրուակներու, որոնց ա-
նուշ յիշատակը անջնջելի պիտի մնայ իր բոլոր հայրենակից-
ներուն եւ ընկերներուն սրտին մէջ: Կարելի՞ է երբեք մոռնալ
եւ անհետ թողուլ իր յիշատակը, ոչ երբեք:

Սերելի Սարգիս, ո՞րչափ փաղածամ բաժնուեցար մեզ-
մէ: Թեթեւ ըլլալ հոգը տառապանքով մարմնոյդ վրայ: Հան-
դիտ ոսկերներուդ:

Մարտի 13 Օգոստոս 1930

ՆԵՐՎԱՐԴ

ՀԵԾԵԾԱՆԷ

Թախիծն նուէն սրտիս իջաւ,
Երգիս վերջին վանկն լուռ շիջաւ.
Մոռնալ ամպը հոգիս պատեց,
Ու հին սիրոյ լալկան քնարս հեծեծեց:

Տես այն չուառ սիրտը տխուր՝
Ո՞հ կը լափէ անշէջ մի հուր,
Տես նա կ'ուրաջ ու լուռ կ'ողբայ,
Մինչեւ վշախ կարմիր արցունքն փարաւայ:

Սրախ խոցը ո՞հ ինչ խոր է,
Միայն մէկը գայն կը բուծէ,
Այն որ գայն քաղուց գնաց՝
Տալով անոր վշտի ու կիսան, ցաւ ու լաց:

Տանջուի՛ր, տանջուի՛ր կեանքի ծաղիկ,
Զի քեզ խեղդէ սիրոյ ալիք.
Լա՛ց ու միտ՝ առանց յոյսի,
Մինչեւ կեանքիդ տոգոյն վարդը քառամի:

Թախիծն նուէն սրտիս իջաւ,
Երգիս վերջին վանկն լուռ շիջաւ.
Մոռնալ ամպը հոգիս պատեց,
Ու հին սիրոյ զոգողոյ քնարն հեծեծեց:

Ն. Ս.

ԶԱՅՆ ՄԸ ՎԱԼԱՆՍԷՆ

Դեռ երէկ տառապանքի զարհուրանքին տակ հազիւ հազ
իրենց հացը ճարպ Չնգուշի մէկ գաւկին ձայնն է որ կը լը-
սենք, եւ այդ ձայնը կ'ուզէ որ իր բաժինը բերէ Նոր Չնգուշ
թաղի կառուցման՝ Հայաստանի մէջ:

Վաճճ զգացում խկապէս. տառապանքը չէ կրցած խա-
թարել այդ հազին, այլ աւելի ուժատուած ու գեղեցկացու-
ցած է զայն:

Թուրքեան եզրայրներն են տանք, գաւակները Կարա-
պետ Թուրքեանի, որու տխուր մահուան լուրը տարեք քա-
նի մը ամիս տառաջ միայն:

Անձնապէս չենք ճանչնար Կ. Թուրքեանը, լսած ենք եր-
կու աչքէն կոյր եւ սակայն հոգեով լուսատու մարդուն մա-
սին՝ իր երախտաւորեալներուն կողմէ թէ՛ որքան օգտակար
մէկը եղած է անկարներուն եւ իր գաւակները բնական է որ
տարբեր պիտի չըլլային:

Եւ այսօր 100 Քրանքով իրենց մասնակցութիւնը կը բե-
րեն Վերջ. Միութեան հանդանակութեան, որ կը յստանք
թէ պիտի գրկեն Կեզը. Վարչութեան՝ խթան մը ըլլալով
Մարտի 12 մեր հայրենակիցներուն:

Հարիւր Քրանքը թերեւ չնչին գումար մը նկատուի.
մեզ հեռաքրքրող սակայն այդ չօչափելի առարկան չէ, այլ
կամեցողութիւնը եւ բարոյական բմբունդութիւնը նախա-
տանքուն, որոնք հազիւ հազ ինքզինքնին գտած՝ թերեւ
իրենց չունեցածն է որ կուտան:

Փառաւոր ապստոյ մըն է տարկաւ որ կուզայ հետո տեղէ
մը մեր անտարբեր ունեւորներուն եւ ստնձ մը աչք բերան-
ներուն, որոնք շարունակ սրբերը մատի փաթթոց բրած կը
փնասեն Միութեան:

ՄԷՆ ՍԷ ՅԻ

ՏԻՐՈՒՆԻ

ՎԼԻՍԻՆ ՆԻԻ ԵՌՐԻ. — Օգոստոս 24-ին Չնդուչյիներս խոր հսկիծն ունեցանք կորսնցներու մեր չառ սիրած եւ յարգած Տիկ. Տիրուհի Մաթոսեան (Տիրոյ Մաման), որ վեց ամիսէ ի վեր անկողնոյ կը ծառայէր:

Թագման տխուր արարողութիւնը տեղի ունեցաւ Օգոստոս 26. Երեքշաբթի կէսօրէ վերջ ժամը 2-ին, ձեռամբ Պատ. Ա. Կէօրեկեանի, Հայ Աւետ. Եկեղեցիին մէջ: Հակառակ որ մահապղի հրաւերը կարելի եղած չէր ժամանակին հասցնել հայ թերթերու, դարձեալ մեծ թիւով հայրենակիցներ ու ծանօթներ ներկայ էին յաղորդակարութեան Նիւ Եորքէն, Պրուքլինէն եւ Ճրքլէն, որոնք եկած էին իրենց վերջին յարգանքը մատուցանելու սիրեցեալ հանգուցեալին:

Վեր. Կէօրեկեանի գամբանակա՛նով մը զրուստեց նոյն-հեցեալին ապրած օրինակելի կեանքը, իսկ Պրն. Ա. Փապուճեանի զրատը հրաժեշտի ուղերձ մը կարգաց եւ Տիրոյ Մամային համառօտ կենսադարականն ըրաւ՝ վեր առնելով աւելորդ նկարագրի բարձր յատկութիւնները:

Եկեղեցական արարողութիւնէն վերջ ինքնաշարժներ հետեւեցան մեծերարած կառքին՝ զէպի գերեզմանատուն, ուր ամփոփուեցաւ մայրիկին մարմինը:

Հանգուցեալը որ ի կենդանութեան միշտ օգտակար եղած էր հայրենակցական գործերու մէջ, փափաք յայտնած է որ փոխան ծաղկեպտակի նուէրներ ըլլան ի նպատակ Չնդուչի վերջ. Միտիւն: Մայրիկին այս վերջին փափաքը կատարուեցաւ: Ծաղկեպտակներ դրեցին Տէր եւ Տիկ. Մաթոսեան, Տէր եւ Տիկ. Ս. Էդմանեան, Տէր եւ Տիկին Ա. Փապուճեան, Տէր եւ Տիկին Ն. Յակոբեան, Տէր եւ Տիկին Յ. Էդգերեան, Տէր եւ Տիկին Մ. Խաչոյեան, Տէր եւ Տիկին Պ. Թաղատեան, Տաթ. Գ. Դաւթեան, Թաթմանեան եղբարք, Զէնիթ Բլինըր Ընկ. Տէր եւ Տիկին Ա. Ազարեան, Լօրէնէն, եւ Պրն. Յ. Մաթոսեան, Լօս Անճլլաէն, ինչպէս Չնդուչի վերաշինաց Միտիւն Կեղր. Վարչութիւնը:

Յատկեցական հետազոտներ եկած էին Լօրէնէն, Պատ. Թոնէն եւ Հայտ Փարքէն:

Փոխան ծաղկեպտակի նուիրատուներու անուանացանկը պիտի հրատարակուի «Ծօփառ»-ի յաջորդ թիւով:

Ի սրտէ միտթաւութիւն կը մայթենք հանգուցեալի բոլոր պարագաներուն, եւ հանգիստ իր ստիպներուն:

Վէպ Նիւ Եորք

ԱՅԲ-ՄԷՆ

ՇԻՔԱԿՈՅԻ ԴԱՇՏԱՀԱՆԴԵՍԸ

Չնդուչի վերաշինաց Միտիւն Շիքակոյի մասնաճիւղին զաշտահանգէս տեղի ունեցաւ Օգոստոս 3-ին, Գորէպ Փրիզըրի մէջ:

Այդ օր Չնդուչիներու եղակի զաշտահանգէս փայտեալ համար զաշտ փայտացած էր ստուար հասարակութիւն մը: Եւ փայտացող ժողովուրդը անգամ մը եւս ճաշակեց ու գոհացաւ մեր առատ ու ախորժա՛համ կերակուրները, եւ գոարճացաւ պարելով՝ թէ արեւելեան եւ թէ ամերիկեան նուազներու առաջնորդութեամբ: Վանկէլին իր խումբով այդ օր զո՛ք թողուց բոլորը՝ նուագելով իրիկուներ մինչեւ ուշ տառն: Միտին կը ցաւինք բռնու որ այս տարի 40 քէյս ուստան ու գարեջուրը եւ 15 կէլըն թանք քիչ եկան հասարակութեան, որով իրիկուներ ուշ տառն բոլոր ըմպելիները ապուսեցան եւ մենք չկրցանք գոհացում սալ պահանջներուն:

Նուագախումբին գործը յաջողապէս կարգադրած էր Պրն. Փիթ Վարժապետեան, որով պարասէրներու զոհունակութիւնն ու շնորհակալութիւնները կ'երթան Փիթին:

Շնորհակալութեան արժանի են նաեւ հետեւեալները. —

Պրն. Ղազար Վարդանեան, որ թէ թմբուկը նուագեց եւ Չնդուչի հալէին պարապուիսը եղաւ քանիցս: Տէր եւ Տիկ. Պ. Այնաւորեան եւ Յ. Ապրկէթեան (Աբօ), որոնք Չնդուչի-Ֆիթլին գործը ստանձնած էին: Պրն. Ս. Ս. Թէլլօեան Յ. Խոհարարեան եւ Լեւոն Վարդանեան, որոնք զնոսանքը գործը ստանձնած էին: Տէր եւ Տիկ. Ղ. Բունեան, Ե. Եղեան, Գ. Թէլլօեան, Գուրգէն Իսրայէլեան, Օրք. Է. Կ. Գույումճեան, Մաթենիկ Իսրայէլեան եւ Յ. Ապրկէթեան որոնք մեզ օգնեցին զաշտին վրայ: Պրն. Փիթ Եսայեան, իր ինքնաշարժով միտին ամբողջ օրը աշխատեցաւ, զոսկի թիւն մը որ ամէն մարդու տրուած չէ ընել: Պրն. Պապուճեան եւ Տիկին Ն. Յատկալարեան, որոնք իրենց տունը տրամադրեցին մեզ՝ մեր բոլոր պատրաստութիւնները համար, եւ զաշտավայրին վրայ ալ օգնեցին մեզի:

Վերոյիշեալ հայրենակիցներու գործակցութեամբ մասնաճիւղիս զաշտահանգէսը եղաւ կատարեալ յաջողութիւն մը, որով այդ օր մասնաճիւղիս համար սպահափութեցաւ Չնդուչի մարտը:

ՉՆԴՈՒՇԻ

ՉՆԴՈՒՇՑԻՆԵՐՈՒ ԿԵԱՆՔԷՆ

ՇԻՔԱԿՈ. — Տէր եւ Տիկին Կ. Պետրոսեան իրենց մատուան արձակուրդը անցուցին Վօքլին՝ Տէր եւ Տիկին Թորոսեանի մօտ. իսկ Տէր եւ Տիկին Զ. Զատիկեան Նիւ Եորք՝ Տիկին Զատիկեանի քրոջ մօտ:

*** Պրն. Յ. Տաղտիկեանի աղան որ ուղղակի Չնդուչի ապառած էր, Եղիպտոսէն քաղաքս ժամանեց: Բարի գալուստը կը մայթենք եւ հօրը աչքը կը լուսնի:

*** Տիկ. Հ. Եօքսուրեան երկու շաբաթ է որ հիւանդ չուստիւթ ապաքինում կը մայթենք:

*** Փոքրիկ Ալիս Զապեան մէկ շաբաթ է ի վեր հիւանդ անկողնոյ կը ծառայէ, ապաքինում կը մայթենք:

*** Պրն. Պ. Եսայեան ամբողջ ընտանիքով Գաղեաներու հետ միտին իրենց շաբաթական արձակուրդը անցուցին Միշիկընի մէջ:

*** Պրն. Վարդան Վարդանեանի ընդ Օր. Ա. Յակոբեանի հարսանիքին արարողութիւնը տեղի ունեցաւ Օգոստոս 31-ին, Օրբիդիլի մօր տան մէջ: Մեր խնդակցութիւնը կը յայտնենք ձանձորին, Հաճի Յակոբին եւ բոլոր ազգական բարեկամներուն, եւ երջանիկ կեանք կը մայթենք նորապէս սակ ամուսին:

*** Տէր եւ Տիկին Ն. Յատկալարեանի փոքրիկին Էնայի ծննդեան տարեդարձը տօնուեցաւ Սեպտ. 7-ին, մօտիկ բարեկամներու ներկայութեամբ:

ՏԻՐՈՒՇ ԲՈՒՆԵՍԻ

ՖԻԼԱՏԷԼՖԻԱ. — Մեր հայրենակիցներէն Պրն. Աւետիս Թաթմանեան վերադարձեալն զործադրութեան մը ենթարկուեցաւ. այժմ տունն է եւ բուսական լաւ: Մեր ցաւակցութիւնը կը յայտնենք եւ կատարեալ ապաքինում կը մայթենք:

*** Վեր. Սարգիս Փափաճեան, որ քաղաքս կը գործնէր, նուէր սղարեալ Պարզեւ Փափաճեանի մահուան աթիւն, իր պաշտօնատեղին վերադարձաւ:

*** Տիկ. Գոհար Կ. Թաթմանեան իր փոքրիկ դստեր հետ մեկնեցաւ Պոսթոն, ամառուան արձակուրդը անցնելու համար: Բարի փայտում:

*** Տէր եւ Տիկ. Պետրոս Պոսոյեան մեկնեցան Նիւ Եորք իրենց բարեկամներուն ալցելիլու համար: Բարի ձանապարհ կը մայթենք: